

Поні, коник і мандаринки

Ірина Жиленко

Сусід мій, маленький оранжевий поні,
ростив деревце на блакитнім балконі.
Щодня достигали на нім мандаринки —
оранжеві кулі в пахучих шкоринках.

І кожного ранку оранжевий поні
своє деревце поливав на балконі.
І кожного вечора їв мандаринки —
оранжеві кулі в пахучих шкоринках.

Та якось вночі під блакитним балконом
проходив зі скрипкою крихітний коник.
Він грав серенаду про море і пальми,
про білі вітрила, про край чужодальний.

Пройшов. А за ним, одягнувши хустинку,
втекло деревце в золотих мандаринках.
Оранжевий поні пішов їх шукати
і вже не вернувся ніколи до хати.

Мені залишився оранжевий спомин
про ті мандаринки, про доброго поні.
Частенько стою під блакитним балконом.
Невже не вернуться
ніколи-ніколи?!